

ENKELE ASPECTEN VAN HET GELOOFSLEVEN

Lezen: Psalm 61, Psalm 91, Galaten 2:20

“... leef ik door het geloof in de Zoon van God”, zegt Paulus. Geloof heeft te maken met wie je bent, je identiteit en waardigheid. Paulus spreekt over “hen die in zeker aanzien waren” (Gal. 2:6), over besnedenen en onbesnedenen. “Want indien iemand zich verbeeldt, dat hij iets is, en het niet is, dan vergist hij zich zeer,” (Gal. 6:3). Het geloof in Jezus Christus is iets aanstotelijks voor de natuurlijke mens. Het ontnemt hem al zijn grond en al zijn rechten, omdat hem gerechtigheid wordt toegerekend. Door genade ontvangt hij de goddelijke natuur. De oude mens is meegekruisigd met Christus, zodat er plaatsgemaakt wordt voor het opstandingsleven van de Nieuwe Mens.

In de praktijk leidt God ons zo, dat we die waarheid van rechtvaardiging op grond van geloof in Jezus Christus ten diepste leren kennen. Hij brengt ons altijd in omstandigheden waar we geen raad mee weten. Zo herinnert Hij ons eraan dat we niets hebben om in te roemen, alleen Hem Zelf. De Heer heeft voor mij en mijn vrouw voorzien door mij werk te geven in een fabriek niet ver van huis. Het is mooi werk, maar er zijn ook aspecten die ik op z'n zachtst gezegd minder leuk vind. Die dingen liggen me niet. Het is techniek, machines, mechanica, chemie en onderhoud. Daar ben ik niet voor in de wieg gelegd. Maar ik ben aan het leren om het toch fijn te vinden. Ik weet me in die dingen steeds weer afhankelijk van de Heer en dat is een grote vreugde. Ik had een keer aan het einde van de dag een storing aan een machine en ik belde mijn vrouw dat ik later thuis zou komen. “Ben je op tijd voor het eten?” vroeg ze. “Ik weet het niet,” antwoordde ik, “maar ik denk dat de Heer genadig zal zijn en dat ik het red voor het eten.” Het was wonderbaarlijk hoe snel ik de oorzaak van de storing ontdekte en het probleem kon oplossen. Ik prees de Heer voor zijn goedheid. Toen ik thuis kwam, was net het eten klaar. Het lijkt iets onbetekenends. Maar toch is het een voorbeeld van Gods werkwijze om ons te leren leven in geloof. We leren om het hemelse leven, dat onbereikbaar hoog lijkt, maar heel dichtbij is, te leven. Steeds weer komen we op het punt dat we zeggen: “Heer, dit kan ik niet!” En dan zegt de Heer: “Dat is nu juist de bedoeling.” Het hart van David bezweek en hij bad: “Leid mij op een rots die mij te hoog zou zijn.” God laat zulke dingen toe omdat Hij persoonlijk gekend wil worden. Het is uit liefde. Hij wil niet dat we Hem alleen in theorie kennen. “God is ons een toevlucht en sterkte, ten zeerste *bevonden* een hulp in benauwdheden” (Ps. 46:2).

Waardigheid in Christus

Hoe belangrijk is het voor een mens dat hij iets kan! Het aardse leven is een ontwikkeling van dat wat een persoon *al* kan naar wat die persoon *nog* kan. Hij kan al lopen... Hij kan nog lopen... Totdat hij het niet meer kan. Hetzelfde geldt voor bezit of status, alles wat ons aanzien geeft, inclusief “onze bediening” in de gemeente, of de gemeente zelf. Het Kruis van de Here Jezus maakt een eind aan die dingen, want ze moeten plaatsmaken voor het hemelse, dat wat telt voor God. Nadat we tot geloof gekomen zijn, geeft God ons nog enige dagen te leven in het vlees hier op aarde juist met het doel dat we dit te leren, zodat we afleren te roemen in wat we van nature zijn en te bieden hebben en leren roemen in Hem. Dat is Zijn opvoeding in het geloofsleven. Soms laat God beperkingen toe in ons leven, tegenslagen, verliezen, ziekten, afwijkingen, zwakheden, ongelukken, juist opdat we leren roemen in Hem. Dat is genade. Dat wat je gehoopt had te bereiken, wordt onbereikbaar. Je hebt niets meer wat jou nog enig aanzien kan geven. En zo bereidt de Heer jouw hart toe voor de vraag wat Hij Zelf voor jou betekent. Wie is Hij voor jou? Hoe groot is Hij? Ken je Hem eingenlijk wel? Daar is de Heer op uit, op gekend worden, op gemeenschap. Tot hoe ver mag Hij gaan dat je tot niets gemaakt wordt, opdat je je leven vindt in Hem? Kan Hij ons daar brengen waar we zeggen: “Jezus is mijn trots!” Dan hebben we onze waardigheid in Christus gevonden en zijn we “op de Rots die ons te hoog zou zijn”.

Geloof, verzoeking en beproeving

De Heer laat ons nog een tijdje leven in het vlees, juist om ons de kans te geven te leren leven in geloof, om ons op te voeden in de gerechtigheid, het nieuwe leven geheel tot ontwikkeling, tot geestelijke volwassenheid te brengen. Zo maakt Hij ons tot een geschikte metgezel van de Here Jezus, behorende tot “de vrouw des Lams” (Op. 21:9), de Gemeente, waarin de Here Jezus ten volle verheerlijkt wordt (Ef. 1:23). Dat betekent dat we leren verzoeken te overwinnen en beproevingen te doorstaan. Indien wij delen in het lijden van Christus, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking (Rom. 8:17).

Juist op het punt dat jou tot iets zou moeten maken, word je verzocht. Je moet het hebben (zegt de duivel), want als je het niet hebt, dan ben je niets. Als je het niet kunt of hebt, wat ben je dan in de ogen van de wereld, of zelfs voor God? De duivel spiegelt je voor dat het onbereikbare geluk toch haalbaar is. En je trapt erin omdat je verblind bent voor de geestelijke realiteit en ook omdat je hebt geluisterd naar de stem die zegt dat het hemelse leven of te hoog gegrepen is, of je je aanzien ontnemt. Je ziet de leugen niet. Je gelooft alles, de duivel, je gevoel, je gedachten, alles behalve God en Zijn Woord. De zonde trekt je naar beneden, van je eigenlijke waardigheid als hemels Koninkskind af en maakt je tot een slaaf, iemand die geen zeggenschap heeft over zichzelf. De duivel probeerde het bij de Here Jezus in de woestijn: “U bent toch Gods Zoon? Grijp dan Uw kans!” De Heer wist beter. De Heer nam Zijn toevlucht bij de Vader en bij wat Hij gezegd heeft in Zijn Woord. “Want Gij zijt mij een schuilplaats geweest, een sterke toren tegen de vijand. Laat mij in uw tent voor altoos vertoeven, laat mij schuilen, geborgen onder uw vleugelen” (Psalm 61:4,5).

Geloof en liefde

Het in geloof je toevlucht nemen bij de Heer heeft met liefde te maken. Dat is wat we zien in Psalm 91. Geloof en liefde liggen heel dicht bij elkaar. In de verzoeking is het niet zozeer onze wilskracht die ons doet besluiten om deze af te wijzen. Het is mijn ervaring dat alleen afwijzen niet echt werkt. Het is een geloofszaak. De strijd is een geloofsstrijd. Het Woord leert ons om weerstand te bieden aan de duivel. Ook leert het ons om niet te voldoen aan het begeren van het vlees, maar te wandelen door de Geest (Gal. 5:16). Onze wil is er bij betrokken en er komt gehoorzaamheid bij kijken, maar toch is het in de eerste plaats liefde wat ons overwinning geeft. “Omdat hij Mij zeer bemint, zal Ik hem bevrijden” (Psalm 91:14). Een verzoeking koud, zakelijk afwijzen is niet genoeg. Zonder de positieve kant, je volle geluk en verzadiging te vinden bij de Heer, zal de verzoeking gewoon in volle kracht terugkomen en sta je nog steeds wankel. Pas als we onze plaats onder Gods vleugels gevonden hebben, is het veilig. Daar is ook de verwondering dat je daar mag zijn, op grond van genade, en dat de Almachtige je zelfs verwelkomt zonder enige terughoudendheid.

Wandelen door de Geest is gezeten zijn in de schuilplaats des Allerhoogsten. Als je in een zodanige voortdurende gemeenschap leeft met God, heeft de boze weinig kans. Je herkent hem snel. Je herkent zijn tactiek. Je merkt dat hij soms gedurende de dag stiekem je stoelpoten half doorzaagt om de fatale duw voor te bereiden. Maar je leert om je te laten reinigen van de kleinste beïnvloeding en steeds je volle geluk te vinden onder Gods vleugels. Je leert dat de beste reactie op een verzoeking of beproeving is om je hart op te heffen in aanbidding tot de Heer. Zo wordt aanbidding tot een machtig wapen.

Geloof en aanbidding

Maar het in geloof schuilen bij de Heer en aanbidding hoeft niet steeds in verband genoemd te worden met strijd, aanvallen van de boze en de zondigheid van ons vlees. Het verband is er overduidelijk, maar er is genoeg reden in de Heer Zelf te vinden om voortdurend bij Hem te zijn, zonder aan strijd te denken, zonder dat er een aanleiding buiten Hem Zelf is. Dan is er pure verwondering en aanbidding. Er is een diep bewustzijn van Gods genade en barmhartigheid. Maar het verband dat dat heeft met zondigheid bederft de geestelijke gemeenschap met de Heer in geen enkel opzicht. Er is geen sluier, geen wolk, geen bedekking, geen voorhangsel. Er is wederzijds geluk.